

09 — Kyrie eleison

Narednik Džim Holcberg izađe iz osmatračnice i zaputi se prema ogradi na vrhu zida.

— Ustrani žutokljunac! — procedi, vrteći cigaretu u zubima. Nije se mogao rešiti male dosade. Novi stražar izađe za njim.

— Naredniče, da li ste ikada videli muta izbliza?

Odbio je nekoliko dimova. Mali ga je nervirao od kako je došao na svoju prvu smenu, a morili su ga njegovi jadi. Osoran odgovor razbi tišinu:

— Naravno da jesam, nisam straćio dva'es godina na zidu u guzicu.

— I?

Sveta majko i jebeni duhovi, ne davi više sa tim!

— Okej sardž, sori! — pokunjeno će žutokljunac i vrnu se u osmatračnicu.

Džim se zagleda u tamu podno zida i pljunu. Njegova Meri En je tamo negde i boga pitaj šta sada radi. Prebegla je se Majersonovom i ona dva pедера iz treće čete pre dve nedelje. Izvezli se Hamvijem da zamene senzore i samo produžili. Satelit je našao vozilo na nekom otpadu kraj Indije a od nje ni traga ni glasa.

Odbaci opušak u noć prateći let žara koji je imao istu boju kao signalna svetla duž zida.

Zida koji je podignut oko Srbije da drži mute u izolaciji.

Nakon nekoliko trenutaka bes ga popusti pa se vrati ka osmatračnici i stade na prag. Posmatrao je malog koji je na ekranu pratio žestoku debatu o zaštiti ljudskih prava i opravdanosti zida.

Setio se sebe i svoje radoznalosti kada je tek stupio u službu. Nije se mnogo razlikovao od žutokljunca i njegove želje da vidi anomaliju na mutu.

— Slušaj mali, nagledao sam se ja tih stvari. Ne priča mi se o tome, al' tako mi sočne guzice Madone, ispali tri pitanja i umukni zauvek!

Novajlija se uz osmeh okrenu naredniku:

— Da li je istina da mogu sa tom stvari...

— Mogu. Sve priče koje si čuo o tome su istinite.

— Pa valjda ima normalnih koji bi im odoleli?

— Svih mi papinih usranih gaća, nema.

— Uh, a kako je mutacija nastala kad je samo Srbi imaju? Na obuci su spominjali NATO intervenciju, bilo tad radioaktivnih bombi, nekog biološkog oružja...

— Zategni uzde i slušaj! Srbi su kroz istoriju jebali ceo svet, velika su sranja pravili. Mislim da ima neke šašave pravde u ovom što im se desilo. To je moja bogomdana teorija.

Narednik izvadi dva Bada iz friza i jedan dobaci malom.

— Sardž, ne bi smeli, na dužnosti smo.

— Umukni i pij.

Nova cigareta se zadimi u Džimovim ustima.

Regrut slegnu ramenima i vrati se ekranu a narednik se zavalio u fotelju i prepusti uspomenama na svoju dragu.

-o-O-o-

Crvena svetla na kontrolnoj tabli zablistашe i alarm se oglasi. Narednik skoči iz fotelje, opsova i udari malom čušku.

— Imaš sreće kao odbegla ćurka na dan zahvalnosti, crnjo. Ako ne nagazi minu, imaćeš svoj šou!

— Šta, šta? — sveno je odgovorio i primakao se kontrolnom panelu. Narednik uspostavi vezu sa satelitom i slika na velikom ekranu obasja prostoriju.

— Mut?— upita novajlija sa nadom.

— Jok. Moja baba uživo iz raja.

Džim podesi maksimalan zum na satelitu. Na ekranu se, iz ptičije perspektive, pojavi slika muta kako trči prema zidu izbegavajući mine.

— Mamojebac ima uređaj za detekciju mina! Ne mogu da verujem!

Narednikove oči se skupiše u dve tanke linije. Lov je počeo.

Termovizijske kamere su pratile begunca i sliku automatski prikazale na ekranima. Prilika se zaustavila u podnožju i uperila streljivo ka vrhu.

— Sad će da ispali trokuku. Kučkin sin je pečen! Sektor 221, na 700 metara. Za mnom!

Dograbili su puške, izjurili iz osmatračnice i seli u električno šinsko vozilo.

Jurnuli su bešumno u mrak.

-o-O-o-

Gledali su trokuku zakačenu za ogradu. Uže, koje se spuštalo niz 30 metara visok zid a koje je bilo vezano za nju bi zategnuto kao struna. Naposletku se prilika stenjući uspe i prebaci preko ograde.

Narednik upali reflektore na vozilu i repetira oružje. Za njim i novajlija.

— Svetih mi muzara Indije, šta to imamo ovde?!

Begunac, zatečen svetlošću reflektora i iznenadnog glasa, stade i podiže ruke. Narednik mu priđe i udari ga kundakom u glavu. Mut pade.

— Ustaj, jebena nakazo!

Ošamućen, Mut ustade.

Zagledali su se u njega i videli čoveka tridesetih godina kako im razgoraćenih očiju uzvraća pogled.

Novajliji je srce tuklo sumanuto. Težina puške, uperena u begunca, mu donekle smiri drhtanje ruku.

— Dobrodošao na moj zid, mamojebac! Gde si pošao?

Nije odgovorio. Usledi novi udarac kundakom i nova naredba da ustane. Beguncu se slivala krv niz obraz.

— Okej Srbine, skidaj se. Crnjo, pripremi se za frikšou, ovo će da bude bolje nego Dejvid jebeni Koperfild!

Mut je drhteći svukao odeću sa sebe. Mladi stražar se prekrstio i prošaputao — *kyrie eleison* — a narednik dodao — *hu-ra!*

Gledali su u anomaliju užarenim očima, ne trepnuvši.

Nakon izvesnog vremena i suva grla, upita narednika:

— Da ga privedemo?

— Ne još, sad ide glavno. Nakazo, pokaži šta znaš i to odmah!

Cev narednikove puške dotače anomaliju. Bez rezultata.

Novi udarac je usledio i anomalija je reagovala. Isprva se izdužila oko 40 centimetara a zatim poče da pulsira, kao da u njoj kuca sopstveno srce.

— Šta kažeš žutokljunac, a? Imaš vraški sreće, to ti priznajem. Ja sam čekaó godinu dana do prvog muta...

I dalje su hipnotisano gledali u anomaliju koja se poče izvijati kao zmija.

— Jebeni piton! Paz' sad: Mut, idemo brejkdens, odmah!

Stvar se izvi u cik cak, zatalasa nekoliko puta pa se ispravi.

Narednik oduševljeno vrisnu, a novajliji se izgubila boja iz lica pa prošapta — *Christe eleison!* — a Džim oduševljeno zapljjeska rukama i reče — *Amen.*

Vrh *stvari* se presamiti pod 90 stepeni, pa se čas uperi u narednika, čas u regruta.

— Sad bušilicu, idemo!

Poslušno, anomalija poče da rotira duž svoje ose sve brže i brže.

— Prekini! Stavi mu jebene lisice, dosta igranja! — uzviknu Džim nakon izvesnog vremena i ponovo udari zarobljenog kundakom.

Prilazeći nesrećniku na podu da ga veže, novajlija reče:

— Majko milostiva puna milosrđa, sreća pa su zarobljeni unutar zida. Sa ovakvim spravama... sad razumem zašto vam je verenica prebegla, sardž!

— Šta?!— naredniku Džimu Holcbergu se lice nadulo a oči zakr-
vavile od besa. Zauriao je njeno ime i uperio pušku u dve prilike.

— Ne, sardž, ne! Ne!

Rafal, praćen narednikovim — Meri En, Meri En! — odjeknu kroz noć.